

noget med hr. Kirkegaards hukommelse. For så vidt jeg husker, er det jo faktisk sådan, at De Konservative har fremlagt et beslutningsforslag i sidste folketingssamling, hvoraf det fremgik, at man præcis ville indføre de her regler, som man nu foreslår, plus en hel masse andet i forhold til brandmænd og visse andre grupper. Så for mig at se er det da sådan, at regeringen nu indfrier et af de ønsker, der var i de der beslutningsforslag, og det synes jeg nu er synd at skælde regeringen ud for eller i hvert fald være betænkelig over.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil godt erkende, at jeg ikke er i tvivl om, at hr. Knud Erik Kirkegaard er enig i, at den ungeindsats, der blev fremlagt, var et forsøg på at få unge i arbejde eller i uddannelse.

Det, jeg undrer mig over, er, at De Konservative ønsker at overføre det til uddannede unge, for en væsentlig del af ungeindsatsen beroede jo på, at det var unge uden uddannelse. Nu vil man altså overføre de samme regler til unge med uddannelse, det vil sige, at unge, der har gennemgået en faglig uddannelse, unge journalister, unge, der har en eller anden form for faglig uddannelse, en erhvervs-mæssig kompetence, altså bliver sendt ud for at søge arbejde inden for andre områder, bliver sendt i anden uddannelse eller andet arbejde end det, de faktisk er uddannet til, fordi der har været en vanskelighed med at blive fast tilknyttet til arbejdsmarkedet i den første korte periode.

Er det fornuft? Er det et samfundsmæssigt ressourceforbrug, der er klogt?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg kunne forstå, at hr. Poul Erik Dyrlund var bange for at blive omklamret af De Konservative, og jeg er også lige ved at være bange for, at jeg ikke har fysisk kapacitet til at foretage omklamringen, så jeg tror, at hr. Poul Erik Dyrlund kan tage det ganske roligt.

Jamen jeg har ikke kritiseret den konkrete bestemmelse omkring timeoverførselsreglerne. Jeg har blot konstateret, at det er noget, man har samlet op, og som ikke har noget med aftalen at gøre, og at det kan give visse misforståelser, når man læser lovforslagene. Jeg har ikke kritiseret det konkrete indhold. Der er vist for øvrigt også noget om kontingentfritagelse for frihedsberøvede, som man vist heller ikke har haft med i

aftalen, og jeg tror også, der er et enkelt punkt mere.

Og så til fru Jette Gottlieb: Det er ikke rigtigt, at det, man foreslår her, er det samme for de uddannede som for de ikkeuddannede. Det med den lave sats på de 50 pct. er jo ikke det, der bliver gældende for dem, vi taler om her. Det er min faste overbevisning, at uanset om man har en uddannelse eller ej, så er 6 måneder for lang tid at gå uden at være i en eller anden form for aktivering.

Ole Sohn (SF):

Pisk og pæne ord er vist det mest præcise, man kan sige om regeringens forslag til tredje fase af arbejdsmarkedsreformen.

Kortere dagpengeperiode, forringelse over for gruppen af de 50-54-årige, strammere rådighedsregler, lavere satser for unge ledige og færre uddannelsesmuligheder er de kontante forringelser, der ligger i regeringens lovforslag. Det er alt sammen stramninger, der er med til at skabe utryghed hos de arbejdsløse og hos de lønmodtagere, der har en løsere tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed stor risiko for arbejdsløshed.

Og når arbejdsministeren frejdigt understreger, hvilket han gjorde i forbindelse med præsentationen af trepartsaftalen, at stramninger reelt ingen betydning får, fordi beskæftigelsesmulighederne er så gode, og fordi tiltagene i arbejdsmarkedsreformforslaget vil være så effektive, at ingen rammes, så er det at føje spot til skade.

Sandheden er jo, at vi fortsat har mere end 180.000 arbejdsløse, foruden dem, der er i forskellige offentlige aktiveringsjob, hvor mulighederne for varig beskæftigelse er ganske små. Problemet i Danmark er ikke mangel på arbejdskraft. Det er mangel på job, og det er mangel på folk med de rette kvalifikationer. Dette paradoks løses imidlertid ikke ved at stramme dagpengereglerne, men ved at fremskaffe flere ordinære job og ved en forstærket uddannelsesindsats.

Inden for det offentlige er der et hav af uløste opgaver, som trænger sig på. For blot at nævne et par stykker: Mange steder er der behov for gennemgribende renovering af hele kloaknettet, ældre mangler hjemmehjælp, skoler og sygehuse råber på rengøring. Altså uløste opgaver inden for de områder, hvor ledigheden er størst.

Regeringens antagelse om, at ingen ryger ud af dagpengesystemet, kan kun bestå sin prøve,